

ÁLLAM, GYEREK

PÁRATLAN OLDAL - LX. évfolyam, 46. szám, 2016. november 18.

A lelkiismereti szabadság állásáról a végeken.

Szabolcs megyei kistélepülés, Mátészalka vonzáskörzetében.

Az állami fenntartású általános iskolában az erkölcsstan oktatását alsó tagozaton a hitoktatásra egyszerűsíti az intézmény vakbuzgó vezetése. Szülői érdeklődésre kiderül: választási lehetőség nincs, minden gyerek kötelező, tanrendi órán részesül a hit/tan áldásából.

Hitoktató elvárása még a gyerekek kötelező részvétele az általa celebrált vasárnapi istentiszteleten is, ami a jó osztályzat szigorú feltétele (az állami iskolában). Miután a 6-10 éves gyerekek nyilván csak szülői kísérettel mehetnek el a templomba, a Szentlélek parokiális kiírása a családot sem kíméli. (A településen jelenleg a felnőtt lakosságnak kevesebb mint 10 százaléka rendszeres templomjáró.)

Kérdés: mégis milyen gyermekek teremnek az elszabadult kormányzati-felekezeti pimaszság eme nyomása alatt?

Thomas Bernhard precíz megfigyelése: „Diákjainkba csakis az állam szemetét tömik, mint libába a kukoricát, és addig tömik az állami hulladékot a fejbe, amíg a fej bele nem fullad. Az állam azt hiszi, a *gyermek az állam gyermeke*, és ennek megfelelően cselekszik, a hatás pedig évszázadok óta megsemmisítő. Valójában az állam szüli a gyereket, *csak államgyerekek születnek.*”